

РЕШЕНИЕ

№ 611

гр. София, 03.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав,
в публично заседание на 16.01.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **11571** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по подадено от Б. Б. И. от [населено място], [община] жалба срещу уведомление, изх. № 24-20984/31.07.2019 г. на началника на СГКК-С., с което се отказва извършване на изменението на КККР по заявление вх. № 01-179518/22.04.2019 г.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на оспорения отказ. Посочва, че е поискал от ответника нанасяне на вътрешни граници на имот с идентификатор 51250.5713.95, съобразно споразумение между съсобствениците и спрямо СО, чиято част от имота е безспорно установена в спор, който водили по дело „577/1005 г. на АС-София, 39 състав“. Сочи, че за да откаже ответника е установил несъответствие с представените от жалбоподателя документи, които не са отстранени от него. Моли за отмяна на оспореното уведомление. Претендират разноски.

В съдебно заседание се представлява от адв. Г., който поддържа жалбата и моли за отмяна на уведомлението.

Ответната страна – началника на СГКК – [населено място], е депозирала административната преписка относно оспорения акт.

Представено е становище по жалбата, с което я счита за неоснователна и моли за нейното отхвърляне.

В съдебно заседание не се представлява.

СГП взема становище и не се представлява.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди

доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заповед № РД-18-16/23.01.2012 г. на изпълнителния директор на АГКК е одобрена КККР за [населено място], район Нови Искър, Столична община.

Със заявление вх. № 01-179518/22.04.2019 г., Б. Б. И. е поискал от СГКК С.-град да бъдат нанесени настъпили промени в КК за поземлен имот с идентификатор 51250.5713.95, нанасяне на настъпилите промени за същия имот в кадастралния регистър на недвижимите имоти, определяне и запазване на идентификатор и издаване на удостоверение за приемане на проект за изменение на КККР.

Процесният имот, с идентификатор 51250.5713.95, е с адрес [населено място], район Нови Искър, [улица].

Към заявлението е приложен проект за изменение на КККР, скица проект за промяна на КК и комбинирана скица за пълна или частична идентичност за ПИ с идентификатор 51250.5713.92, 51250.5713.93, 51250.5713.94 и идентификатор 51250.5713.95.

Приложена е и обяснителна записка към проекта, в която е отбелязано, че изменението засяга имота, където е възстановено правото на собственост, съгласно решение на СГС. Възстановени са 1400 кв.м. от имот с идентификатор 51250.5713.95, които са разделени на три равни части, съгласно договор за доброволна делба.

Представено е решение от 10.07.2006 г., постановено по гр.д.№ 577/2005 г. по описа на СГС, с което е признато за установено по отношение на СО, че Г. И. Б. е собственик на 1/9 идеална част от 1400/2850 идеални части от ПИ № 95-УПИ II, кв. 33 по плана на [населено място] от 2001 г. В мотивната част на решението е отразено, че бившия имот 206-парцел II от кв. 33, с площ от 1400, е включен в имот пл.№ 95-парцел II, с обща площ от 2850 кв.м. Направен е извод, че общината и наследниците на Б. Д. /какви са жалбоподателите/ са станали съсобственици на имот с пл. № 95, при квоти 1400/2850 идеални части за наследниците. Решението е влязло в сила на 05.09.2006 г.

С договор за доброволна делба от 26.01.2007 г., вписан в службата по вписванията, Г. И. Б., Б. И. Б., И. Б. И. и Б. Б. И. получават в общ дял и стават собственици при квоти по 1/3 идеална част за Г. И. Б. и Б. И. Б. и по 1/6 идеални части за И. Б. И. и Б. Б. И. върху 1 400/2850 идеални части от УПИ, находящ се в [населено място], целият с площ от 2 850 кв.м., съставляващ по скица УПИ II „за детско заведение“, в кв. 33, при съседни на имота от две страни улица, УПИ III-92, УПИ IV-93, УПИ V-94 и УПИ I за училище.

С уведомление изх. № 24-12857/10.05.2019 г., ответникът е дал на жалбоподателя указания за отстраняване на недостатъци в проекта за изменение на КККР. Посочено е, че предложеното изменение не отговаря на представените данни и материали, както и на представената комбинирана скица, тъй като съгласно представените документи Г. И. Б., Б. И. Б., И. Б. И. и Б. Б. И. са собственици на идеални части от УПИ II, кв. 33. Указано е да се представи обяснителна записка, отговаряща на изискванията на чл. 75, ал.8 от Наредба № РД-02-20-5/15.12.2016 г. за съдържанието, създаването и поддържането на КККР с подробен анализ на новопроектираните имоти, съгласно представените данни и материали и посочено правно основание за искането изменение. Също така е уточнено, че в представения проект за изменение на КК не е вписана СО като съсобственик.

Допълнително, в изпълнение на уведомлението, жалбоподателят е представил техническата експертиза към посоченото по-горе съдебно решение, ведно с комбинираната скица, изготвена от вещото лице. Уточнено е, че от техническата експертиза е видно, че проектните имоти с идентификатори 51250.5713.-1, 51250.5713.-2 и 51250.5713.-3, заедно с договора за доброволна делба, са към имотите с идентификатори 51250.5713.92, 51250.5713.93 и 51250.5713.94. СО е собственик на имот с проектен идентификатор 51250.5713.-4, както е отбелязано в скицата проект и приложения КР.

Ответният орган е издал удостоверение за неприемане на проект за изменение на КККР № 25-182000-31.07.2019 г., в което е отразено, че не приема проекта за изменение на КККР и приложенията към него документи, тъй като предложеното изменение не отговаря на представените данни и материали, както и на представената комбинирана скица, изготвена от правоспособно лице по ЗКИР и комбинирана скица, приложена към СТЕ по гр.д.№ 577/2005 г. по описа на СГС. Съгласно представената обяснителна записка, с проекта се цели разделяне на три равни части на възстановените 1400 кв.м. от имот с идентификатор 51250.5713.95, съгласно договор за доброволна делба, което не отговаря на представените документи. Цитирано е съдебното решение, като е отразено, че с него е признато за установено по отношение на СО, че Г. И. Б. е собственик на 1/9 идеална част от 1400/2850 идеални части от ПИ № 95-УПИ II, кв. 33 по плана на [населено място] от 2001 г., с което СО и Г. И. Б. са поставени в съсобственост на имот № 95-УПИ II, кв. 33. Цитиран е и договора за доброволна делба от 26.01.2007 г., съгласно който според ответния орган, Г. И. Б., Б. И. Б., И. Б. И. и Б. Б. И. са съсобственици на идеални части от 1400/2850 идеални части от УПИ II, кв. 33. Направен е извод още и, че не е представена обяснителна записка, отговаряща на изискванията на чл. 75, ал.8 от Наредба № РД-02-20-5/15.12.2016 г. за съдържанието, създаването и поддържането на КККР, с посочено правно основание за искането изменение. Поради това, ответният орган е мотивирал, че представените документи не отговарят на изискванията на чл. 16 от Наредба № РД-02-20-4/11.10.2016 г. за предоставяне на услуги от КККР и за извършване на заявената услуга.

На основание удостоверение за неприемане на проект за изменение на КККР № 25-182000-31.07.2019 г., с уведомление за отказ за извършване на изменение на КККР с изх. № 24-20984/31.07.2019 г., началникът на СГКК-гр. С. е отказал извършването на изменение на КККР по подаденото от Б. Б. И. заявление.

Уведомлението и удостоверението са връчени на жалбоподателя на 02.08.2019 г. Жалбата е подадена на 13.08.2019 г., входярана при ответника.

Пред настоящата съдебна инстанция е прието заключение по допуснатата съдебно – техническа експертиза. В заключението, вещото лице е отразило, че действащата КК за [населено място] е одобрена със заповед № РД-18-16/23.01.2012 г. на изпълнителния директор на АГКК. В КККР процесният имот е отразен с площ от 2950 кв.м., с вид собственост частна общинска собственост и собственик СО /АЧОС № 1527/08.08.2003 г./ . Действащият регулационен план за района на [населено място] е одобрен с решение № 34 по протокол № 32/10.12.2001 г. на СОС. Съгласно този план, за имот с идентификатор 51250.5713.95 е отреден УПИ II-за детско заведение от кв. 33. Посочено е, че с проекта за изменение на КК на практика се извършва и прилага реална делба на ПИ с идентификатор 51250.5713.95, целия с площ от 2950 кв.м. между СО и наследниците на имот с площ от 1400 кв.м. С проекта за изменение на

КК, на ищеца по гр.д.№ 577/2005 г. по описа на СГС, Г. И. Б. се определя реален дял с площ от 466,67 кв.м., средния южен дял, което представлява 1/3 идеална част от 1400 кв.м., а не както е по съдебното решение 1/9 идеални части от 1400 кв.м. Останалите части от имота от 1400 кв.м. са предвидени за нанасяне също като самостоятелни имоти с площи от по 466,67 кв.м. Северният дял е предвиден с площ от 1 550 кв.м., като собственост на СО. В проекта за изменение на КК е спазена границата на бившия имот с пл. № 206, собственост на Б. Д., като от 1400 кв.м., които са били част от този имот, са образувани трите дяла, описани в скицата-проект за изменение, а останалите от север 1550 кв.м. са предвидени за нанасяне като отделен имот, собственост на СО, като в площта от 1550 кв.м. са включени и установените в повече 100 кв.м., представляващи разлика между описаните в съдебното решение 2850 кв.м., описани като УПИ II-95, кв. 33 и площта от 2950 кв.м, изчислена по координати площ на ПИ с идентификатор 51250.5713.95 от действащата КК. В заключение вещото лице е посочило, че представения проект за изменение на КК не съответства на представения по делото договор за доброволна делба и не съответства на представеното съдебно решение, съгласно които собствеността върху имота е в идеална съсобственост, докато в представения проект се определят реални дялове. Така даденото заключение настоящия съдебен състав кредитира, като обективно, компетентно, безпристрастно и кореспондиращо с приетите по делото писмени доказателства.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Предмет на оспорване е уведомление за отказ за извършване на изменение на КККР с изх. № 24-20984/31.07.2019 г., с което началникът на СГКК-гр. С. е отказал извършването на изменение на КККР по подаденото от Б. Б. И. заявление.

Жалбата е насочена срещу годен за оспорване индивидуален административен акт – отказ да се извърши изменение на КККР по подадено заявление, обективиран в уведомление, съдържащо волеизявление на органа, в кръга на неговите задължения, с което волеизявление отказва да приеме проекта за изменение в КККР. Същата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, видно от приложените по делото доказателства, подадена е от страна в административното производство и заинтересовано лице по смисъла на чл. 54, ал. 1 ЗКИР вр. с § 1, т. 13 от ДР на закона, поради което е процесуално допустима.

Съгласно изискванията на чл. 168, ал. 1 от АПК, при служебния и цялостен съдебен контрол за законосъобразност, съдът извършва пълна проверка на обжалвания административен акт относно валидността му, спазването на процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът, т. е. на всички основания, визирани в чл. 146 от АПК. При преценката си, съдът изхожда от правните и фактическите основания, посочени в оспорвания индивидуален административен акт, представената административна преписка и събраните по делото доказателства. При проверката на административния акт, съдът не е обвързан от основанията, въведени от оспорващия, нито от неговото искане. Съдът следва да отмени или обяви за нищожен акта и ако констатира порок, който оспорващият не е посочил.

Разгледана по същество е основателна.

По съответствието на заповедта с процесуалните разпоредби.

Оспореното уведомление за отказ за изменение на КККР е издадено на основание чл. 55, ал. 3 ЗКИР, вр. чл. 56, ал.10 от Наредба № РД-02-20-5 от 15.12.2016 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри, издадена от министъра на регионалното развитие и благоустройството, /обн., ДВ, бр. 4 от 13.01.2017 г., в сила от 13.01.2017 г./, след извършена проверка по проект за изменение. Следователно, в това производство съдът дължи проверка за наличие на законовите предпоставки за извършване на услугата по чл. 55, ал. 1 и сл. от ЗКИР и по Наредбата. АГКК извършва при поискване услуги с данни от кадастралната карта и кадастралните регистри, като предоставя официални документи и справки в електронна форма и/или в писмен и графичен вид. Официалните документи са скици, схеми, скици-проекти, извлечения от кадастралната карта и/или от кадастралните регистри, удостоверения и копия от данни и материали / чл.55, ал.2 от ЗКИР/. Официалните документи по ал. 2 от ЗКИР се издават от началника на службата по геодезия, картография и кадастър и от изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър или от оправомощени от него служители за територията на цялата страна /чл.55,ал.3 от ЗКИР/.

От изложеното следва, че издадените актове са приемане или отказ за приемане на проекта за изменение на КККР по реда на чл. 56, ал.10 от Наредба № РД-02-20-5 от 15.12.2016 г., вр. чл.55, ал.3 от ЗКИР, са официални документи. Издаването на такива документи е административно действие, представляващо административна услуга - § 1, т. 2 от ДР на Закона за администрацията. При обжалването им е приложим редът за индивидуалните административни актове, съгласно § 8 от ПЗР на АПК. В този смисъл уведомлението, с което се отказва изменението на КККР, поради неприемането на проект за изменение на кадастралната карта и кадастралните регистри, поискано от жалбоподателя, следва да се разглежда като индивидуален административен акт. Съгласно чл.55, ал.3 от ЗКИР удостоверението следва да се издаде от началника на службата по геодезия, картография и кадастър, от изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър или от оправомощени от него служители за територията на цялата страна. Тъй като имотът е на територията на район Нови Искър, Столична община, то началника на СГКК С.-град е и местно компетентния орган за издаване на акт за отказ за изменение на КК. Поради това, като издадено от началника на СГКК-С., процесното уведомление е издадено от компетентен орган.

Спазени са установената писмена форма и съдържание за издаване на административен акт - чл. 59, ал.2 и ал.3 от АПК, доколкото в ЗКИР няма други специални изисквания. Посочен е издателят на заповедта, адресата, в какво се изразява искането, по което се произнася органа, както и причините, поради които се отказва извършване на изменението. Изложени са фактическите и правни основания за издаването ѝ. Мотиви за отказа се съдържат, както в самото уведомление, така и в удостоверение за неприемане на проект за изменение на КККР № 25-182000-31.07.2019 г., към което препраща уведомлението.

Следва да се направи уточнение, че настоящия съдебен състав приема, че удостоверението за неприемане на проекта за изменение представлява самостоятелен подлежащ на оспорване административен акт, но тъй като въз основа на това

удостоверение е постановен изричен отказ за приемане, с процесното уведомление, то съдът дължи контрол освен върху уведомлението и върху удостоверението, което е основанието за постановения отказ. В този смисъл, препращайки към удостоверението за неприемане на проекта, в което пък на свой ред за изложени мотиви за отказа, органът е мотивирал акта си. Въпреки това, съдът намира постановения отказ за частично немотивиран, поради което и настоящият съдебен състав не може да проведе съдебен контрол относно част от причините, довели до постановяването му.

Настоящият съдебен състав приема, че удостоверението за неприемане на проекта за изменение на КККР, въз основа на който е издадено уведомлението, е немотивирано в частта, в която е направен извод, че не е представена обяснителна записка, отговаряща на изискванията на чл. 75, ал.8 от Наредба № РД-02-20-5/15.12.2016 г. за съдържанието, създаването и поддържането на КККР, с посочено правно основание за искането изменение. Поради това, ответният орган е мотивирал, че представените документи не отговарят на изискванията на чл. 16 от Наредба № РД-02-20-4/11.10.2016 г. за предоставяне на услуги от КККР и за извършване на заявената услуга.

Цитираната разпоредба на чл. 75, ал.8 Наредба № РД-02-20-5/15.12.2016 г. съдържа общо четири конкретни изисквания относно съдържанието на обяснителната записка, а именно 1. данните по ал. 1, т. 1 – 4 /вид на изменението; данни за правоспособното лице - номер от регистъра на правоспособните лица и наименование/име; застрахователна полица или данни за застрахователна полица; данни за възложителя на проекта и обхват на проекта - идентификатори на обектите на кадастъра, които се засягат от изменението, както и координати на подробните точки, които се запазват и ограничават изменението;/ 2. обосновка на изменението; 3. данни и материали, послужили за изработване на проекта за изменение и 4. анализ на измерванията и резултатите - геодезическа основа, инструменти, метод на измерване, метод на обработка, максимални разлики в абсолютното положение на точки от съществуващи граници на поземлени имоти и сгради, максимални разлики при координиране на проектните точки. Не е посочено на кое конкретно изискване на отговаря обяснителната записка. От една страна в чл. 75, ал.8 от Наредба № РД-02-20-5/15.12.2016 г. са посочени конкретни изисквания, сред които обаче не е това, което е изписано като основание за отказа, а именно противоречие на проекта с документите за собственост на имота. Т.е. налице е противоречие между правното и фактическото основание за постановения отказ. А от друга страна, като е цитирана разпоредбата на чл. 16 от Наредба № РД-02- 20-4/11.10.2016 г. за предоставяне на услуги от кадастралната карта и кадастралните регистри, която съдържа 12 точки е следвало да бъде посочено на кое конкретно изискване не отговарят документите.

В този смисъл, като частично немотивирано уведомлението следва да бъде отменено, само на това основание, предвид липсата на ясно изразена воля на органа относно съдържанието на обяснителната записка и на представените към заявлението документи.

Настоящият съдебен състав намира, че при издаването на уведомлението не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, като е спазена специалната процедура по извършване на проучването относно исканото изменение. След получаване на заявлението, както и събиране на относимите доказателства, ответника е установил, че представеният проект за изменение не отговаря на

представените документи за собственост. Това е мотивирало органа да откаже да приеме проекта и съответно да откаже да измени КК. Доколкото, процедурата е била на етап разглеждане на проекта за изменение, не са уведомявани заинтересованите лица /другите собственици на имота/ и не им е давана възможност за становище. Това следва да се извърши на по-късен етап, при евентуално връщане за продължаване на процедурата. След дадените на заявителя указания за отстраняване на нередовности и след представяне на допълнителните документи, органът е издал удостоверението за неприемане на проект за изменение на КККР и отказа от изменение на КККР.

По съответствието на заповедта с материалните разпоредби.

Що се касае до разглеждането на спора по същество и ако се приеме, че причината за отказа е това, че проекта за изменение не съответства на документите за собственост на заявителя, съдът намира следното:

С оспореното уведомление за отказ от изменение в КККР, поради неприемане на удостоверение за неприемане на проекта за изменение, съдът е отказал на одобри проекта за изменение и да измени КККР, тъй като предложеното изменение не отговаря на представените данни и материали, както и на представената комбинирана скица, изготвена от правоспособно лице по ЗКИР и комбинирана скица, приложена към СТЕ по гр.д. № 577/2005 г. по описа на СГС. Съгласно представената обяснителна записка, с проекта се цели разделяне на три равни части на възстановените 1400 кв.м. от имот с идентификатор 51250.5713.95, съгласно договор за доброволна делба, което не отговаря на представените документи. Цитирано е съдебното решение, като е отразено, че с него е признато за установено по отношение на СО, че Г. И. Б. е собственик на 1/9 идеална част от 1400/2850 идеални части от ПИ № 95-УПИ II, кв. 33 по плана на [населено място] от 2001 г., с което СО и Г. И. Б. са поставени в съсобственост на имот № 95-УПИ II, кв. 33. Цитиран е и договора за доброволна делба от 26.01.2007 г., съгласно който според ответния орган, Г. И. Б., Б. И. Б., И. Б. И. и Б. Б. И. са съсобственици на идеални части от 1400/2850 идеални части от УПИ II, кв. 33.

Съдът не споделя този извод на ответника, тъй като от представеното съдебно решение действително е признато за установено по отношение на СО, че Г. И. Б. е собственик на 1/9 идеална част от 1400/2850 идеални части от ПИ № 95-УПИ II, кв. 33 по плана на [населено място] от 2001 г. В мотивната част на решението обаче е отразено, че бившият имот 206-парцел II от кв. 33, с площ от 1400, е включен в имот пл.№ 95-парцел II, с обща площ от 2850 кв.м. Направен е извод от съда, че общината и наследниците на Б. Д. /какви са жалбоподателите/ са станали съсобственици на имот с пл. № 95, при квоти 1400/2850 идеални части за наследниците. От това следва, че жалбоподателят, заедно с другите наследници на Б. Д. са собственици на 1400 кв.м. от този имот, включен в имот пл.№ 95-парцел II, с обща площ от 2850 кв.м., а на останалата част от имота, която според данните в КККР е с площ от 1550 кв.м. /общата площ на имота според регистрите е 2950 кв.м./, собственик е СО. Действително, както посочва и вещото лице по СТЕ, е налице АЧОС № 1527/08.08.2003 г., в който като собственик на целия имот с площ от 2950 кв.м. е отразена СО. Но АОС не създава собственически права върху един имот, а има единствено констативен характер. Отразеното в АЧОС е отречено със съдебното решение, в което е признато за установено именно по отношение на СО, че друго лице

е собственик на част от целия имот, за който СО е съставила АЧОС. Въз основа на съдебното решение, с което е направен извод, че наследниците на Б. Д. са собственици на 1400 кв.м. от бивш имот 206-парцел II от кв. 33, с площ от 1400, който към момента е включен в имот пл.№ 95-парцел II, с обща площ от 2850 кв.м., наследниците на Б. Д. са сключили договор за доброволна делба от 26.01.2007 г., надлежно вписан в службата по вписванията с която в дял на Г. И. Б., Б. И. Б., И. Б. И. и Б. Б. И. е възложен този имот с площ от 1 400 кв.м., като са станали собственици при квоти по 1/3 идеална част за Г. И. Б. и Б. И. Б. и по 1/6 идеални части за И. Б. И. и Б. Б. И. върху 1 400/2850 идеални части от УПИ, находящ се в [населено място], целият с площ от 2 850 кв.м., съставляващ по скица УПИ II „за детско заведение“, в кв. 33, при съседни на имота от две страни улица, УПИ III-92, УПИ IV-93, УПИ V-94 и УПИ I за училище. С този договор, чиято правна стойност не може да бъде отречена от ответника, жалбоподателят, заедно с другите наследници на Б. Д. са извършили делба на тяхната част от имота, а с искането до ответника целят нанасянето на тази реална делба в КККР. Доколкото договорът за делба, макар и доброволна, а не съдебна, е вписан в службата по вписванията, притежава правна стойност да удостовери, че лицата са действително собственици на тази част от имота, който са разделили по между си по желан от тях начин.

Предвид изложеното, доколкото като основание за отказа от извършване на изменението, както и за неприемането на проекта е посочено, че предложеното изменение не отговаря на представените данни и материали, както и на представената комбинирана скица, изготвена от правоспособно лице по ЗКИР и комбинирана скица, приложена към СТЕ по гр.д.№ 577/2005 г. по описа на СГС, съдът намира, че извода на ответника е незаконосъобразен, постановен при неправилно тълкуване на документите, удостоверяващи собственост върху имота. В този смисъл, приема, че предложения проект за изменение съответства на данните за собственост върху 1400 кв. от имот с обща площ от 1950 кв.м., поради което е следвало да се продължи процедурата по искането изменение с последващите се действия, като уведомяване на останалите съсобственици на целия имот и възможност за становище по искането.

Доколкото по отношение на другото основание - не е представена обяснителна записка, отговаряща на изискванията на чл. 75, ал.8 от Наредба № РД-02-20-5/15.12.2016 г. за съдържанието, създаването и поддържането на КККР, с посочено правно основание за искането изменение, съдът изложи съображения по-горе за липса на мотиви, то и не може да се осъществи съдебен контрол в тази част на удостоверението за неприемане на проекта. Следва обаче да се уточни, че липсата на правно основание за искането изменение, не следва и не може да мотивира отказ от приемане на даден проект. От една страна, нито в ЗКИР, нито в Наредба № РД-02-20-5/15.12.2016 г. е разписано изискване към обяснителната записка да бъде посочено правно основание за искането изменение. А от друга страна, органът дължи произнасяне по фактите, като дори да е посочено правно основание, той не е обвързан с него.

Предвид изложеното съдът намира, че оспореното уведомление, с което се отказва изменение в КККР по заявление на жалбоподателя, поради неприемането на проекта за изменение, е незаконосъобразно и същото следва да бъде отменено, а преписката следва да бъде върната на органа за продължаване на процедурата по подаденото заявление при съобразяване с посочените по-горе мотиви.

По разноските:

С оглед изхода на делото на жалбоподателят се дължат разноски в претендирания размер от 910,00 лв., от които 300 лв. депозит за вещо лице, 10,00 лв. държавна такса и 600,00 лв. за адвокатско възнаграждение, който размер не е прекомерно завишен предвид разпоредбата на чл. 8, ал.2, т.1 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, според която за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела без определен материален интерес по ЗУТ и ЗКИР, минималния размер на адвокатско възнаграждение е 600 лв.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ от АПК, 59 състав на Административен съд София-град

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ уведомление, изх. № 24-20984/31.07.2019 г. на началника на СГКК-С., с което се отказва извършване на изменението на КККР по заявление вх. № 01-179518/22.04.2019 г., поради неприемане на проекта за изменение.

ВРЪЩА преписката на началника на СГКК-С. за продължаване на процедурата по подаденото заявление вх. № 01-179518/22.04.2019 г. от жалбоподателя Б. Б. И. от [населено място], [община], при съобразяване на изложените мотиви по тълкуване и прилагане на закона.

ОСЪЖДА Службата по геодезия картография и кадастър, [населено място] **ДА ЗАПЛАТИ НА** Б. Б. И., с ЕГН [ЕГН], от [населено място], [община] сумата от 910,00 лв., направени по делото разноски, от която сумата от 300 лв. за депозит за вещо лице, 10,00 лв. за държавна такса и 600,00 лв. за адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: